Sahibi: Türkiye Öğretmenler Sendikası adına: Genel Sekreter Osman K. Akol,
Telefonlar: 17 49 27, 12 99 46
Yıllık abone bedeli 6 lira,
Adres:
TÖS Yazışleri Müdürlüğü, Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 14/1 Yenişehir — Ankara

PERŞEMBE 15 EKİM 1970

TÖS

TÜRKİYE ÖĞRETMENLER SENDİKASI YAYIN ORGANI

YIL : 3
SAYI : 64
15 Günde Bir Çıkar
Fiyatı : 25 Kuruş

GAZETEMİZ TÜRK ÖĞRETMEN TOPLULUĞUNUN SESİ VE BAŞLICA HABER KAYNAĞIDIR. OKUYUNUZ, OKUTUNUZ VE ABONE OLUNUZ. EĞİTİM TOPLULUĞU İLE İLGİLİ HABERLERİNİZİ ULAŞTIRINIZ!

Yüz bin öğretmen asıl kadrosuna intibak ettirilmiyor

Haksızlık Düzeltilmezse Direneceğiz

ÖĞRETMENLERE VERİLEN KADROLAR

Maaş Derecesi	öğretmen sayısı	Genel Kadro sayısı	FARK
11.	16022	11262	4760
10.	8808	8873	66 (Fazla)
9.	7228	6268	970
8.	6726	3578	3148
7.	6218	2770	3448
6.	6076	5030	1046
5.	4546	2230	2316

Ekonomik ve politik baskılarla öğretmenlerin devrimci direncini kırmak isteyen iktidarın yeni bir oyunu ile karşı karşıyayız. Bu oyunu, ayrıntıları ile kamu oyunun ve tüm öğretmenlerin gözleri önüne sermek, TÖS'ün kaçınılmaz görevlerinden biridir.

Siyasî iktidar, yıllardan beri büyük sıkıntılar içinde yaşıyan devlet memurlarını, "Personel Kanunu çıkaracağım" diyerek avutmuştur. Sonunda piyasa enflâsyonuna dayalı adaletsiz bir personel kanunu çıkarıp bu görevi yerine getirdiğini ileri süren iktidar, bu kanunla ve buna bağlı olarak çıkardığı Genel Kadro Kanunu ile öğretmenleri yeni bir oyuna getirmiştir.

1) Devlet memurlarını sınıflandıran ve bu sınıfların taban ve tavan ücretlerini gösteren ve adı herkesçe Personel Kanunu olarak bilinen 1327 sayılı kanunun 9. maddesinin 4 nolu bendinde eğitim ve öğretim hizmetleri sınıfının tanımı yapılmış ve bu sınıftaki personelin tavan ve taban göstergeleri saptanmıştır. Bu bendin a) fıkrasında, Özel kanuna göre ilkokul öğretmenleri niteliği taşıyanların gösterge tablosundaki 12. derecenin ilk kademesinden işe başlaması öngörülmüştür. Hal buki bu kanundan bir gün sonra yayınlanan Genel Kadro Kanununda, ilkokul öğretmenlerinden 81.584 kişiye 13. dereceden kadro verilmiştir. Oysa Personel Kanununa göre ilkokul öğretmenlerinin hiç birisi bu derecede çalıştırılamaz. Bu durumda 81.584 ilkokul öğretmeni asıl kadrosunda değil, kadrosundan en az bir derece düşük bir kadroda çalıştırılacak demektir.

2) Öbür derecelerde çalışan ilkokul öğretmenleri ve kadro yetersizliği nedeni ile daha düşük derecelerdeki kadro maaşlarında çalışmak zorunda kalacaklardır.

Genel Kadro Kanunu ile 1970-1971 öğretim yılı içinde çalıştırılması öngörülen ilkokul öğretmeni sayısı 136.804'dür. Oysa, 12. derecenin ilk kademesinden başlayıp 4. derecenin son kademesine kadar yükselmeleri gereken ilkokul öğretmenleri için Genel Kadro Kanuno ile bu dereceler arasında verilen toplam kadro sayısı 55.220 dir. Geriye kalan 81.584 ilkokul öğretmeni personel kanunu ile öngörülen öğretmen kadrosuna intibak ettirilemiyecektir.

Bundan başka belirli bir kadroyu kazanmış bulunan ilkokul öğretmenleri müktesep maaslarının gerektirdiği kadrolara intibak edemiyecektir. Örneğin 12. dereceye intibak ettirilmesi gereken ilkokul öğretmeni sayısı 1970-1971 öğretim yılı rakamlarına göre bu yıl mesleğe yeni katılanlarla birlikte 49.322'dir. Oysa, 12. derece için verilen kadro sayısı 13.990'dır. Bu duruma göre verilen kadrolar yeni mezunları ancak karşılıyabilmektedir. Ve 36.923 ilkokul öğretmeni bu derecede kadrosuz kalmaktadır.

Bugün 1., 2. ve3. dereceye yükselmiş olan 2794 ilkokul öğretmenine ise hiç kadro verilmemiştir. Bunların intibak ettirilmesi düşünülen 4. derecede ancak 1220 öğretmene kadro verilmiştir. Oysa halen 4 derecede çalışan 1411 öğretmen vardır. Yani bu derece için verilen kadrolar, bu derecede bulunan öğretmenlere yetmemekte, 191 öğretmen kadrosuz kalmaktadır. Böylece en yüksek maaş derecelerine ulaşmış olan 3 bine yakın öğretmen müktesap hakları olan kadroya intibak edemiyecektir.

Yandaki tabloda, yukarıda sözü edilmeyen çeşitli maaş derecelerinde bulunan ilkokulu öğretmeni sayısı, Genel Kadro Kanunu ile bu derecelere verilen kadro sayısı ve personel kanununun uygulanması halinde kadrosuz kalacak öğretmen sayısı gösterilmiştir:

Yandaki tabloda gösterilen öğretmen sayısı Millî Eğitim Bakanlığında hazırlanan 1969-1970 ilköğretim yıllığından alınmıştır. Kadro sayıları ise 15 Ağustos 1970 tarih ve 13580 sayılı Resmî Gazete de yayınlanmış genel kadro kanunundan alınmıştır.

Bu durum karşısında Personel Kanununun uygulanması ile zarara girmiyecek ilkokul öğretmeni hemen hiç yoktur.

ZURNADA PEŞREV

Personel Kanununun 1327 sayılı kanunun 9. maddesi ile değişik 36. maddesinde ilkokul öğretmenlerinin 12. derecenin ilk kademesinden işe başlıyacağı saptanmış fakat aynı kanunun intibaklarla ilgili ek geçici ikinci maddesinde 20 lira aslî maaşlı ilkokul öğretmenlerinin 13. dereceye intibak ettirilmeleri kabul edilmiştir. Yani bu kanun uygulandıktan sonra ilkokul öğretmeni olanlar gösterge tablosundaki 12. dereceye tekabül eden 175 gösterme rakamından başladığı halde bu maaşı daha önce kazanmış bulunanlar 13. dereceye tekabül eden 150 gösterge rakamından intibak ettirileceklerdir.

Uzmanlar kurulunca hazırlandığı ifade edilen, hükümetin incelemesinden sonra sırasıyla Bütçe ve Plân Karma Komisyonunda, Meclis Genel Kurulunda, Senato Komisyonunda ve Senato Genel Kurulunda görüşülüp incelendikten sonra kabul edilen ve Cumhurbaşkanının da onayından geçen bir kanun iki maddesi arasında böyle bir çelişkinin gözden kaçmış olması ihtimalinin bulunacağını kabul etmek biraz zordur.

Kanunun bu haliyle çıkmasında katkısı bulunan Millet vekilleri yüzlerce memurun sefaleti karşısında ilk iş olarak 10500 leri cebe indirmişlerdir. Milletvekilleri bunun hesabını kamuoyu önünde vermelidirler.

ORTA ÖĞRETİMDE DE AYNI ALDATMACA

1. Personel Kanununun 1327 sayılı kanunla değişik 36. maddesinde Orta ve Yüksek okul öğretmenlerinin 10. derecenin ilk kademesinden işe başlayıp 1. derecenin son kademesine kadar yükselebilecekleri kabul edilmiştir. Hal buki genel kadro kanununda orta dereceli okul öğretmenleri için 13. dereceden 1070, 12. dereceden 1493, 11. dereceden 14700 olmak üzere toplam 17.263 kadro verilmiştir ki, Personel Kanununun yukarıda anılan maddesi karşısında bu derecelere hiçbir orta dereceli okul öğretmenlerinin intibak ettirilmesi mümkün değildir. Bu rakamlar en azından 17.263 orta dereceli okul öğretmeninin hakları altındaki derecelere intibak ettirilerek mağdur edileceklerini göstermektedir.

2. Ayrıca Personel Kanununa göre, orta dereceli okul öğretmenleri sözde birinci derecenin son kademesine kadar yükselme olanağına sahiptir. Oysa Genel Kadro Kanununda, orta dereceli okul öğretmenlerine birinci ve ikinci dereceden hiç kadro verilmemiştir. Yüzlerce öğretmen halen bu maaş derecelerinde çalışmaktadır.

Personel Kanunundaki intibakları düzenliyen ek geçici ikinci maddede de ilkokul öğretmenleri üstünde oynanan oyunlar aynen orta dereceli okul öğretmenleri üstünde de oynanmıştır.

Görülüyor ki, reform gümbürtüleri ile çıkarılan bu kanunun içine yerleştirilen çirkin hesapların çirkin maddeleri sırıtmaktadır.

Bu iktidar reform yapamaz diye söyledik durduk. İşte Personel reformu diye ortaya çıkarılan kanun bu!

Şimdi bir de orta öğretimre reform yapacaklarmış! Hiç kuşkumuş yok ki, reform perdesi arkasında burada da bir takım oyunlar tezgâhlanmak istenmektedir.

DİRENME HAKKIMIZ

Personel Kanununun uygulanacağı söylenen 1 Aralık 1970 tarihine kadar bu aksaklıklar giderilmediği ve öğretmenlerin hakları olan derecelere intibakları sağlanmadığı takdirde, öğretmenler, tepkilerini en etkili bir eylem içinde göstermek zorunda kalacaklardır. Bütün yurtta, bütün okullarda boykotun başlatılması kaçınılmaz bir zorunluk olacaktır.

ÖĞRETMENLER HAZIR OLUN

Köyde çalışanı, kentte çalışanı, ilkte, ortada, yüksekte çalışanı tüm öğretmenler hazır olun. Daha nice bir oyuna göz yumacağız. Bütün kıyımlara, bütün sürgünlere, çoluk çocuğumuzun ekmeği üstünde oynanan tüm oyunlara dur de menin zamanı yaklaşmıştır. Büyük Ata'nın dediği gibi, "Kuvvet ve kudretten mahrum olanlara iltifat edilmez. "Haklarımızı yenilmez devrimci gücümüzle alacağız. Demokratik mücadelemiz bizi ezenlere ve halkımızı sömürenlere karşı. Örgütünde yerini al, gaspedilen haklarımız için devrimci eyleme hazır ol.

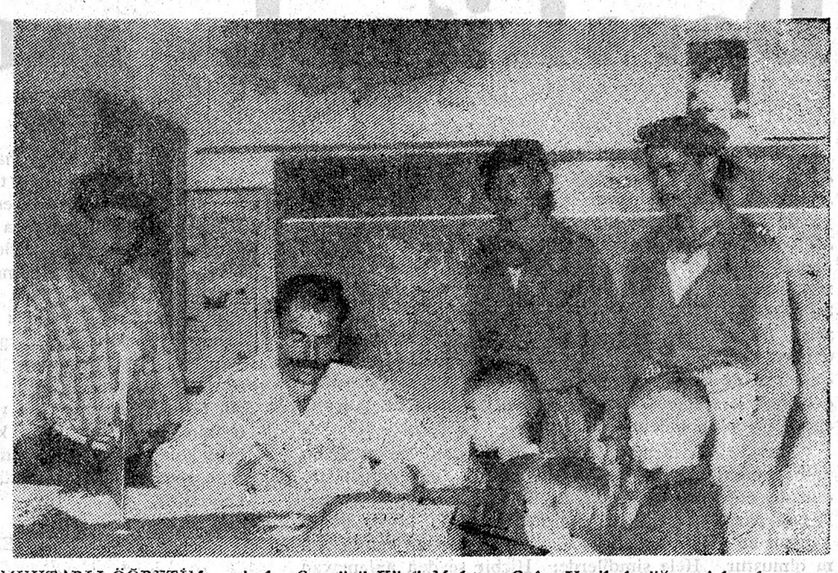

MUHTARLI ÖĞRETİM — Aydın Çayyüzü Köyü Muhtarı Cafer Yeşilada öğrenci kaydı yapıyor. Okul Müdürü boykota katıldığı için Vali bu görevi muhtara vermiştir.

Yetkilileri uyardık

Kadro kanunundaki aksaklıkların düzeltilmesi için İkinci başkan Dursun Akçam tarafından Cumhurbaşkanı Sunay'a, Millî Eğitim Bakanı Oğuz'a Maliye Bakanı Erez'e ve ana muhalefet partisi başkanı İnönü'ye birer telraf çekilmiştir. Bunlardan Orhan Oğuz'a çekileni sunuyoruz.

Sayın Prof. Orhan Oğuz
Millî Eğitim Bakanı
ANKARA

1322 sayılı kadro kanunu, ilkokul ve orta dereceli okul öğretmenlerimize Personel Kanununun verdiği yetersiz mali hakları daha da aşağı düşürmüştür. Bunun sonucu 98.847 öğretmen mağdur olmaktadır.

Personel Kanununun 36. maddesine göre ilkokul öğretmenleri 12 derecenin ilk kademesinde işe başlaması gerekirken, 81.584 ilkokul öğretmenine 13. dereceden kadro verilmiştir.

10. derecenin ilk kademesinde göreve başlaması gereken orta dereceli okul öğretmenlerine de yine, müktesap haklarının altında 11., 12., ve 13. derecelerde toplam 17 263 kadro verilmiştir.

Bu haksızlıklar düzeltilmediği takdirde öğretmenlerin tepkisi büyük olacaktır. Konuyla yakından ilgilenilmesini diler,saygıları mı sunarım.

Dursum AKÇAM
TÖS Genel
Başkan Yardımcısı

başyazı

Yüz bin öğretmenin kadrosu

FAKİR BAYKURT

Ta 1965'ten beri sürüp gelen Personel Kanunu hikâyesi, bu sefer sırtına bir kambur daha aldı: Bu kambur 31.7.1970 günü kabul edilen 1322 sayılı "Genel Kadro Kanunu" dur.

İlkokul öğretmenleri, Cumhuriyet döneminde baremin en son derecesine kadar yükselir ve üç yılda bir terfi ederlerken, Personel Kanunu onları 12. dereceden başlatıp yükselmelerini 4. derecede durdurdu. Terfilerini ve üç yıldan dört yıla çıkardı.

Genel Kadro Kanununun yaptığı haksızlık bunlardan da beter: Buna göre ilkokul öğretmenlerinin işle başlama derecesi 12. değil, 13!... lütfen, peşpeşe gelen şu rakamları biraz dikkatle okuyun: ve 136 804 ilkokul öğretmeninin çoğunluğu, yeni gösterge tablosunun tabanına yığılmış: 13. derecede 81 585 öğretmen; 12. derecede 13 999 öğretmen,; 11. derecede 11 262 öğretmen... böyle gidiyor. En yüksek sayılan 4. derecede ise sadece 1220 öğretmen var. Personel Kanunu ilkokul öğretmenleri 12. dereceden başlayacak derken, Kadro Kanununun 13. ten başlatılmasının hiç anlaşılır yanı yok!

Orta dereceli okul öğretmenlerinin durumları da böyle: Onlar da Personel Kanununa göre güya 10. dereceden işe başlayacaklardı! Kadro Kanunu ise onları 13. ten başlatmış! Durum şu: 13'te 1070 öğretmen, 12'de 1443 öğretmen, 11'de 14 700 öğretmen: en yüksek derece sayılan 1.. 2. bomboş; 3. derecede ise sadece 725 öğretmen var!... Demek 81 585 ilkokul öğretmeni gibi 17 263 orta dereceli okul öğretmeni de başlangıç kadrolarının altına itilmişler. Hepsinin toplamı, bizim hesabımıza göre 98847, yuvarlak olarak 100 000 kişi. Hiçbir kamu personeline yapılmayan bu haksızlığı şimdi öğretmenlere yapıyorlar!...

Personel Kanununun 6 maddesine göre "Kadrosuz Devlet Memuru çalıştırılamaz!" Personel Kanununun gösterdiği derecede kadrosu olmayan bu kadar öğretmenin hakkını, Kadro Kanunu çekip alıyor! Yok ediyor! Bunun bir dalgınlık mı, yoksa bir kasıt mı olduğunu bilmiyoruz. Maliye Bakanlığının hazırladığı tasarı Bakanlar Kurulunda görüşülmüş, Meclise, Karma Komisyonlara, Senatoya girip çıkmış; sonunda Cumhurbaşkanına da imzalatılmıştır. Sorumlular kimler ise kamuoyuna hemen hesap vermelidir.

TÖS, bunu bir basın toplantısıyla ortaya attığı ve telgraflar çekerek bütün resmî sorumlulara duyurduğu zaman ortacı ve sağcı birtakım çevreler ve onların zavallı basın organların gene iftira kusmaya başladılar;

"TÖS mü, mös mü, bir mâlûm sendika, öğretmen davasını istismar ediyor, güya öğretmenler kadrosuz bırakılıyormuş falan filân..."

Şimdi bizim dediklerimize inanmayanlar 15 Ağustos 1970 günlü Resmî Gazete'yi alıp incelesinler. Dediklerimiz doğru mu değil mi, görsünler de ondan sonra konuşsunlar, Resmî Gazetenin o sayısını her biri birer aydın olan öğretmenler de okusunlar. Okusunlar da, ne yapmaları gerektiğini bir daha düşünsünler...

Avutma Şûrası Bitti

Nihayet 8. Şûra da bitti. Çok önceden söylendiği gibi bu bir şûra aldatmacasıydı. Zaten işbirlikçi hükümetin düzenlediği şûradan fazla bir şey beklenmiyordu. Gerici devlet felsefesini sistemleştirmek ve yoksul halk çocuklarına üniversite kapılarını kapatmak için düzenlenen şûrada sadece profesörler konuştu. Bakanlığın seçtiği diğer üyeler yalnız parmak kaldırdılar. Türk halkının eğitimi için kararlar alınan şûrada işçi - köylü, gençlik ve esnaf, sınıf ve tabakalarından hiçbir temsilcinin bulunmadığı bu millî olmayan şûrada sözde orta öğretim yeniden düzenlendi.

Sınıf geçme, not verme, değerlendirme ve sınıflandırma konularında alınan kararlar meseleye köklü bir çözüm getirmedi, getiremezdi de.

Bütün millî sınıf ve tabakaları ntemsil edildiği geleceğin şûralarında sorunu kök ten çözüm yolları getirilecektir.

Dünya Bankası Uzmanı Genel Başkanımızla Konuştu

Dünya Bankası Uzmanı S. Z. Tung, 6 Ekim 1970 günü, yanında Devlet Plânlama Teşkilâtından Murat Karayalçın olduğu halde TÖS Genel Merkezine gelerek Genel Başkanımız Fakir Baykurt'la görüşmüştür. Dünya Bankası, bazı "geri kalmış" ülkelerle birlikte Türkiye'nin beş ilinde "istihdam öncesi eğitim" çalışmaları yapmayı düşünmektedir. Bunun için malî ve teknik yardım yapacaktır.. Bir rapor hazırlamak göreviyle dünya gezisine çıkan uzman Sung, Genel Başkanımıza üç soru sormuştur:

1. Türkiye'nin başlıca eğitim sorunları nelerdir?
2. Personel Kanunu hakkında öğretmenler ne düşünüyorlar?
3. Türkiye'de Teknik öğretimin durumu nedir?

Fakir Baykurt, uzmanın sorularını cevaplandırmış ve TÖS'ün görüşlerini anlatmıştır.

Süleyman Şaşmaz bir Köye yurt yaptırdı

Nevşehir Avanos İlçesine bağlı Özkonak Bucağından Süleyman Şaşmaz adında bir vatandaş, 250 bin liraya çıkan yüz yataklı bir yurt yaptırmıştır. Yurt, Nevşehir Valisi ve çevre halkının da katıldığı mütevazi bir törenle hizmete açılmış ve hazineye devredilmiştir.

Yurdun açış konuşmasını yapan dokuz çocuk babası yardımsever Süleyman Şaşmaz, "Memleket kalkınmasına ve Atatürk ilkelerine hizmet edebildimse ne mutlu bana." demiştir. Çevredeki yoksul köy çocuklarının öğrenim yapmalarını sağlamak amaciyle yaptılan yurt binasında gerekli olan her şey (karyola, çamaşır makinesi, mutfak takımı v.b.) Süleyman Şaşmaz tarafından temin edilmiştir.

İlköğretim Müfettişi Mümtaz ŞİMŞEK Aldığı para yetmediği için Almanya'ya gitti

İvriz'de kıyım

İvriz İlköğretmen okulu ötedenberi devrimci öğrenci eylemlerine sahne olan bir okuldur. Bu eylemlerden tedirgin olan işbirlikçi Adalet Partisi iktidarının okuldaki temsilcisi olan Turgut Çımrı'nın tertipleriyle okulun son sınıf öğrencilerinden Mehmet Şanlıtürk'ün yatılılık hakkı kaldırılmış ve tarih öğretmeni Mehmet Günay'da Pınarbaşı Lisesi'ne sürülmüştür. Bu haksız işlemler için, TÖS Danıştay'a başvurmuştur.

İmam kıyımı

Develi ilçesi Abdülbâki camii imamı Fazlı Özhan Felahiye'ye, Çankaya camii imamı Hasan Gürcan'da Çubuk'a sürülmüşlerdir. Dini siyasete alet etmedikleri daha doğrusu işbirlikçi AP hükümetinin propogandasını yapmadıkları için kıyılan bu iki din adamı adına TÖS Danıştay'da dava açmış her ikisi için de yürütmeyi durdurma kararı almıştır.

Sunay bir köye uğradı

Cumhurbaşkanı Sayın Sunay, yaptığı Doğu gezisinde Batman'ın Suçeken köyüne uğramış. Burada Hayrettin Yalçın, Sabri Toy, Yusuf Yılmaz ve Muhsin Turgut adında ilkokulu bitirmiş dört köy çocuğunun okuma dileklerini dinlemiş. Ankara'ya döndükten sonra da ilgililere emir vermiş, 13 Ekim 1970 günlü Cumhuriyet gazetesinin yazdığına göre, bunların "Devlet imkânlarıyla" ileri öğrenim görmelerinin tedbirlerini almış. Tabiî çok sevindirici bir haber.

TÖS'ün sorusu: Peki, öteki köy çocukları ne olacaklar? Ve sayın Sunay Suçeken'e uğramasaydı bu çocuklar ne olacaklardı?

Cemil Çakır için yeniden koğuşturma açıldı

TÖS Ankara Şubesi Başkanı Cemil Çakır boykota katıldığı gerekçesiyle Urfa'ya sürülmüş ayrıca mahkemeye verilmişti. Mahkemede aklanan Cemil Çakır'ın Danıştay'ca sürgün işlemi durdurulduğundan eski görev yeri olan Ankara - ayvalı ilkokuluna geri dönmüştü. Öğrendiğimize göre tümüyle sonuçlanan bu işlemlere rağmen Milli Eğitim Bakanlığı arkadaşımız hakkında yeniden koğuşturma açmıştır. Koğuşturmayı yürüten müfettiş, Cemil Çakır'dan boykota niçin katıldığını, boykota katılmıyan öğretmenlere baskı yapıp yapmadığını sormaktadır.

"DEĞİL BİRKAÇ
DEĞİL BEŞ-ON
OTUZ MİLYON
OTUZ MİLYON
UYANIYOR..."

ANAMURLU KADINLAR YÜRÜDÜ

Ders kitapları sorunu

Ali DÜNDAR

Çağdaşlarının ve birlikte çalışanların anılarına göre Atatürk, iş başına getireceği kimselerin önceden hazırlıklı olmalarına, getirileceği iş alanı için birşeyler yazmış, ya da söylemiş olmalarına çok dikkat edermiş. Örneğin: Millî Eğitim Bakanlığına getireceği kimsenin, önceden bu alanda söylemiş olduklarına, yazmış olduklarına bakarmış. Sonra da o kişiyi çağırır: Gel bakalım kolları sıva. Şu yazdıklarını, şu söylediklerini uygula da görelim! Dermiş. Söyledikleriyle, yazdıklarıyle davranışları birbirine uymayanları, ya da söylediklerini uygulayamadıklarını gördüklerini de hemen görevden uzaklaştırırmış. Böylece hem çalışmak isteyenlere olanakları hazırlar, hem de polemik spekülasyonları önlemiş olurmuş.

Türk eğitim tarihini yazacak olanlar, en yansız eğitim politikasının, büyük Atatürk'ün sağlığı döneminde sürdürmüş olduğunu göreceklerdir. Daha sonraları ve özellikle çok partili döneme girişimizden bu yana, küçük politikacının en çok at oynattığı alanlardan biri de eğitim alanı olmuştur. Hele şimdilerde: Hiçbir şeyden anlamayan politikacı, eğitimden anlar olmuştur (!). Okumuşu, okumamışı, hâkimi - hekimi, mühendisi - teknisyeni, nüfuscusundan vali beyine değin, eğitimden anlamayan, eğitimcilere yol göstermeyen kalmamıştır (!)... Kırkı aşan çıkış kaynağı ile *öğretmenlik* bir uzmanlık, bir ustalık işi olmaktan çıkarılmış, sonra da çıkarılan *özel öğretim* ve *çok kitap* düzeni ile eğitim alanı bir ticaret ve sömürü kaynağı durumuna düşürülmüştür. Bugün vatandaş, bakkal dükkânı açar gibi özel açmakta ve salatalık pazarlar gibi uydurabildiği bir kitabı, ders kitabı (!) olarak piyasaya sürebilmektedir. Toprak ağaları gibi, fındık ağaları gibi, faizci ağalar gibi, bir de *eğitim ağaları, ders kitabı ağaları* türemiştir.

EĞİTİM PAZARI

Özel okuyucuların ve ders kitapçılarının zorlamalarıyle, eğitim alanı bir pazar haline getirilmiştir. Al devlet bankalarından krediyi. Oturt bir yapı. Dört duvar, bir karatahta. Sonra kirala üç beş tüccar *hoca*. Vur patlasın fukaranın ensesine. Müşteri var nasıl olsa. 90 bin lise mezununa devlet okullarında 15 bin sıra. Geri kalan 75 bin kişi çantada keklik. Sömür sömürebildiğin kadar. Yol kesip soymuyorsun ya. Yasalı sömürü. Kitabına uydurulmuşsun nasıl olsa.

Sonra ateş pahasına kitap. Şurdan makas, burdan aşırma. Şişirme, kabalama kitaplar. Denetleyeni yok, inceleyeni yok. Malını maliyetini soranı yok. Alan sınıf geçer, almayan sınıf çakar. Ne çocuk psikolojisi, ne erinlik çağı davranışları gözetilirmiş. Ne yurt ve ulus gerçekleri, ne çocuğun yaşam olanakları hesaplanmış. Boya küpüne batırılmış gibi, sağır - dilsiz, beğenisiz kitaplar. İlkel baskı tekniğinin tüm kusurları bir arada. Dar dıkız sayfalar. Ne resim var gözü dinlendirebilecek, ne sayfa düzeni. Kaba, karton kapaklar. Ağaç tutkalı sürülmüş, iliştirilmiş formalar. Dizgi yanlışları, dil yanlışları, bilgi yanlışları. Deney olanaklarından yoksun, hep lâf. Kara kara sıralanmışlar, *Medrese Usulü* örgütleme Bu yetmiyormuş gibi bir de *çoğaltılmış not* belâsı. Öğrenciler tarafından yalan yanlış tutulmuş notlar. Gene öğrenciler tarafından çoğaltılarak satılıyor çoğu okullarda. Kimi hocalar da yapıyorlar bunu. Gazi Eğitim Enstisüne dışarıdan devam eden bir yakınımda gördüm. Kaba kâğıda yapılmış (40) sayfalık bir çoğaltma not. Hoca'nın evinden (40) liraya almış. Hiç de bilimsel değeri olmayan, bir sürü daktilo ve dil yanlışı ile de dolu. Dikkat ettim, her okur - yazar okuyup içinden çıkamaz. Kendilerinde kitap yazacak gücü bulamayanlar da böyle *not ticareti* yapıyorlar işte. Hele Eğitim Enstitülerinde bu hepten bir başıboşluk içinde. Adam ne yapsın?. Bir lise öğretmenini, ya da Bakanlık koltuklarında yıpranmış bir genel müdür, müfettiş eskisini tutup *hoca* yapıyorlar. Adam zaten tükenmiş, tükenmese bile dayanma gücü bu. Öğrenciler eskisi gibi değil, sıkıştırıyor, bilgi - öğretim istiyor. O da başlıyor *notlama*'ya.

TEK KİTABA DOĞRU

Eğitim bakanlığı koltuğuna oturan herkes bir *reform* hastalığına yakalanıyor. *Reform* diye diye Bakanlığın altını üstüne getiren getirene. Ders programlarının, yönetmeliklerin, yerlerinde durup dinlenecekleri yok. İlköğretimde olsun, ortaöğretimde olsun, taslak - tasarı birbirine karıştı. Öğretmen, neyi nasıl uygulayacağını bilmiyor. Müfettişin ağzı başka, müdürün sözü başka. Bir müfettişin anlatmaya çalıştığını öteki gidip çelmeliyor. Müfettiş, eğitim programlarının uygulanmasının denetim verehberliğini yapacak olan yetkili görevlidir. *1968 İlkokul Programı'nın* uygulanması tekniğini inceleyen 100'ü aşkın İlköğretim Müfettişinin ve gene aynı konuda 100'ü aşkın eğitim görevlisinin kitabı, broşürü ve meslek dergilerinde çıkmış yazıları var. Hiçbirisi ötekisini tutmaz.

Eğitim Ağası niteliğini kazanan, durmadan kitap basıp satan ve yılda 7-8 tane ders kitabı, program uygulama kitabı yazıp basan İlköğretim Müfettişleri var. Yılın hemen 10 ayı teftişte görevli adam. Nasıl çalışır, nasıl düşünür ve bir yılda 7-8 kitap yazar, basar, bir o kadarının sözümona *geliştirilmiş* baskılarını hazırlar? Tam bir alicengiz oyunu. Her satırında üç beş dil yanlışı, her sayfasında: Bakanlığın uygulamaya *Program*'la çelişen, Atatürkçü eğitim felsefesine sırt çeviren bilgi ve tutum yanlışları. Sonra daha bir kolay kazanç yolu: Bakanlığın Tebliğler Dergisi'nde, devletin *Resmî Gazete*'sinde çıkmış yönetmeliklerini, yönergelerini al. Yasa metinderini al. Hiçbir emek'te, hiçbir katkıda bulunmadan kuruşlandır sat. Yorumlamaya yeltendiğin yerleri yanlış yorumla, yanlış örnek ver, zavallı öğretmeni şaşırt, bocalat. İçine azıcık haysiyeti olan kimse utanır bundan. Yediği lokmalar boğazına dizilir.

İki yıldır *tek kitap* havası estiriliyor. Ama sonuç alınamıyor. Dolmacı kitap tacirleri kaplamış alanı. *Ders Kitabı* basıyoruz diyerekten tüm köşebaşlarını tutmuşlar. Kitap tacirliğinin tadımına varmış olanlar, kolay kolay bu alandan çekilmek istemezler. Biz, ekmek kapısı belledik bu alanı, kimse bizim ekmeğimizi elimizden alamaz, diyorlar. Bastığımız kitapları kabul ettirmek için bunca ter döktük. Kitap basabilmek için takım taklavat kurduk. Fakir yaşantımızı kitap soygunundan elde ettiğimiz avanta gelirlere göre ayarladık, biz bu yaşantığı terk edemeyiz diyorlar. Büyük bir alan. (5) milyonu aşan ilkokul çocuğu, (700) bine varan orta ve (30) bine yaklaşan lise öğrencisinin harıl harıl kitap kapıştığı yağlı kuyruk bir alan öyle kolay kolay terkedilmez. Bunun savaşı verilecektir. Ama gene de savaş ödünümü fukara halkın omuzlarında kalacaktır.

YÜZLERCE KİTAP

Çok Kitap düzeni ile birlikte, ders kitabı çeşidi büyük bir yoğunluk kazanmıştır. Şimdi hemen her dersin en azından 5-10 kitabı var piyasada. Bazı dersler için bu: 10-15 kitaba bile yükseliyor. Bu durum ise henüz: Kendi başına araştırma - inceleme ve değerlendirme yöntem alışkanlığını kazandıramadığımız eğitim düzenimizde bir sömürü alanı olarak kanayıp durmaktadır. Eğitim - öğretimde: *Kitap değil, öğretim programlarının temel alınması, ders kitaplarından ancak yakın bir araç olarak yararlanması*, en basit ve de herkesçe bilinen pedagojik bir yöntem iken, yanlış bir koşullanma ile öğretim programlarının bir yana itilerek, ders kitaplarının temel alınması, öğretmenlerin ciddî kitap seçimine eğilmeden, kendilerine en yakın gelen bir ders kitabını öğrencilerine salık vermeye kalkışmaları ve bu kitapları bulundurmayan öğrencilere kuşkulu gözlerle bakılması da, bu yöndeki pazarın çeşitlenmesine neden olan etmenlerdendir.

Türk Bayrağı'nı, Türkiye Haritası'nı veremediğimiz; uygulama toprağı ayıramadığımız; çalışma işliğini kuramadığımız; müzik salonu, resim atelyesi, fizik - kimya laboratuvarı açamadığımız okulları, yalan yanlış ders kitaplariyle doldurduk. Hemen hepside deneysel pedagoji formasyonundan yoksun, lâfçı öğretime dayanan kısır kitaplar. Yıldan yıla artan ve çeşidi binlere yaklaşan lâf yığını.

Vaktiyle *çok kitap* yoluna sapılırken, bunun sosyal, ekonomik ve eğit - bilimsel sakıncalarını sayıp dökenlere karşı çıkanlar, şimdi kendileri dönmek istiyorlar ama dönemiyorlar. 1. Ders kitabı tacirlerinin Millî Eğitim Bakanlığı üzerinde giderek bir baskı yaratır ağırlığa ulaşması, 2. Piyasa ve para oyunlarıyle, ders kitabı basma ve yayma işlerinin birkaç firma elinde tekelleşmeye yüz tutması ve malî yönden güçlenen tekeller üzerinde, Bakanlıkça yapılması yasalarda öngörülen denetim olanaklarının zorlaşması, 3. Kitap fiyatlarının günden güne artması, çok ve çeşitli kitap olmaya zorlanan öğrenci velilerinin, bu artan fiyatlar karşısında basın ve politikacılar yoluyla yer yer direnişe geçmeleri, 4. Kitap çeşidiyle birlikte kitaplardaki teknik ve bilgi yanlışlarının da büyük ölçüde artması ve bu çirkinliklerin durmadan basına yansıması, 5. Kitap yazan müfettiş ve öteki yetkililerin öğretmenler ve kitap alıcılar üzerinde kendi lehlerine yaptıkları dolaylı ve dolaysız baskıların bir türlü önlenememesi, 6. Değişik ve çeşitli kitap piyasasının yarattığı, aile ve devlete yüklediği külfetin altından kalkılamayacak ölçüde genişlediği, 7. Değişik görüş ve anlayışların meydana getirdiği kitap bolluğu içinde, temel eğitim prensiplerinin kaybolduğu, eğitimde ortak değer yargısının sağlanamadığı ve bu nedenle de istenilen biçimde bir etkileşimin doğmadığı artık açık seçik görülebilmiştir.

SONUÇ

En liberal düzenlerde bile, ders kitapları açısından bu denli bir başıboşluk içinde bulunabileceğini sanmıyoruz, Eğitim düzenlerinin. Özellikle devrimci bir temele oturan toplulukların eğitimde devletçi güdümü terk etmeleri, bir ölçüde kendi varlık nedenlerini yadsımaları anlamını da taşır. Biz, yazımı, basımı ve dağıtımı devletin elinde ve denetimde bulunacak *tek kitap* düzeninden yana olduğumuzu hemen söylemeliyiz. Böyle bir düzen iyi ve yansız bir uygulama bulur, bilimsel bir çalışma ortamı yaratılırsa kuşkusuz başarıya ulaşır ve bundan önceki bölümde (7) madde içinde özetlemeye çalıştığımız sakıncaların çoğu da kendiliğinden önlenmiş olur.

Adam adam kayırılarak, eşe dosta ulufeler dağıtılarak kurulacak bir tek kitap uygulaması, işleri daha da kötü açmazlara götürebilir. Kitap yazma ve plânlama çalışmalarını, bir politik kuruluş olan Millî Eğitim Bakanlığı değil, bilgitaylar gibi, yansız, özerk kuruluşlar omuzlamalıdır. Bilim adamlarıyle öğretmen kuruluşlarının birlikte çalışabilecekleri barışçı ve yansız bir ortam yaratılmalıdır. Ders kitapları gibi, ders araç ve gereçlerinin seçimi, değerlendirilmesi, önerilmesi yönünde bilimsel yetki isteyen nitelikleri de gene bu yansız kurullarca yürütülmelidir.

En liberal ülkelerde bile, eğitim uygulamalarının hızla üretici bir yönteme yöneldiği bir çağda yaşıyoruz. Geri bırakılmış bir ülkenin eğitim düzeni, boşa dönen bir çark gibi sallanıp duramaz. Biçimsellikten, ezbercilikten, diplomalandırıcılıktan arınmış; her alanda gerçekçi ve uygulamaya yer veren, doğayı irdelemeye yönelik, deneyci, akılcı bir yöntemle yorumlayıcı, tamamen lâik; dinci, emperyalist baskılardan uzak, üretici bilgi ve beceri yöntemleriyle işletilen bir eğitim uygulamasına büyük ihtiyacımız var. Bu ancak: Tüm edim ve eylemleri; devrimci - Kemalist açıdan güdülen, tüm işlemleri devletçe denetlenebilen bir eğitim anlayışı ile gerçeklenebilir. Ders kitapları sorunu, tüm bu anlayışın bir yönü. Ama önemli bir yönü. Onun için ayrı bir yazı konusu yaptık.

Yeni Milli Eğitim Şûrası ve "Orta öğretimin yeniden düzenlenmesi"

M. Rauf İNAN

Eylünün son günlerinde 8. Millî Eğitim Şûrasının toplanacağını, çalışma konusunun da "ortaöğretimin yeniden düzenlenmesi" olacağını radyo ve gazeteler haber verdiler. Bu alandaki bilgisini gazetelerden derlenmiş her öğretmenin ve eğitimle ilgili her aydının kafasında kendiliğinden yığınlarla sorular üst üste kümelenmektedir.

Millî Eğitimin yılımızdaki en yetkilisi, sayın Bakanı bölge bölge geziyor, eğitim yöneticileriyle toplantılar düzenliyor, bugünkü eğitim düzenini eleştiren, Bir reformu zorunlu gördüğünü açıklayan deyimlerde bulunuyor. Bu durum geç te olsa bir olumsuzluğu, bir bozukluğu sezmek ve belirtmektir. Onun merkez örgütünde yaptığı yarım operasyon muhakkak bu amaçtadır ve bu düzensizliğin kimi sorumlularını oldukça tanımaktır.

Ancak, milletimizi ekinsel (kültürsel) alanda geri bırakan, bu gidişle gelecek 30 yıl içinde daha çok geri bırakacak, bu nedenle de karanlıklara itecek olan millî eğitimimizin her yanındaki bozuklukları -zaman aşımına uğramış son derece eski bir alışkanlıkla ve düşünce düzeyi ile, toplum gerçeklerini, gereksemelerini çağcıl anlamda izleyip kavrıyamıyan bir örgüt ve tutuşla- kökünden silerek ortadan kaldırmak, onun yerine içinde bulunduğumuz koşullara en uygununu, gerçek ulusal eğitimi ve ona uygun bir eğitim düzenini getirmek ne ölçüde mümkün olacaktır? Bu soru bütün ağırlığiyle kafaları yorup duruyor.

ALTSANMA HASTALIĞIMIZ:

Tanzimatla, hele meşrutiyetle batıya yöneleliberi, oranın eğitim kurumlarını -temellerindeki düşünlerden ve koşullardan habersiz, birçok yanları eksik- yarım yamalak, beceriksizce ve başıbozuk bir tutuşla kopya etmişiz. Bu duruma o kadar bağlanmış, onunla o kadar şartlanmışız ki, kendimize güvenimizi tüm yitirmiş, zekâmızı kullanamaz olmuşuz; ağır bir altsanma duygusuna (Dinderwertigkeitsgefühl) kapılmışız.

Bu kopyacılık ve taklitçilik hastalığı üzerinde Mustafa Kemâl Paşa da 15 Temmuz 1921'de açık uyarmalar yapmış, o gündenberi yıllarca yönler, yöntemler, amaçlar belli etmiş. İlk adları *İsmail* olan üç eğitimcimiz, (İsmail Mahir Efendi, İsmail Hakkı Baltacıoğlu, İsmail Hakkı Tonguç) toplum yapımıza, koşullarımıza uygun ulusal eğitimimizin yolunu göstermiş, bu sonuncusu, Tonguç onun deneme ve uygulamasını da yaparak dünyaya örnek vermişti. 1925 - 1946 arasındaki 21 yıl dışında hiçbir zaman ulusal eğitim düzenimizi kuramadık; oyıllarda kurulanlar da altsanma hastalığımızın hain düşmanlıklariyle yıkıldı.

EN ÖNEMLİ SORUN HANGİSİ?

Köklü bir "devrim" gerekli olan millî eğitimimizde, yetkililerin deyimi ile, bir "reform" (düzeltme, iyileştirme) yapılırken, neden ortaöğretimden başlandığı, hatta "ortaöğretimin yeniden düzenlenmesi" *öğretmen sorunu* çözümlenmeden mümkün mü? sorularına cevap bulmak güç. Bugün bile ortaoğretimde onbinlerce öğretmen eksik iken, bu "reform" nasıl olabilir? Bu sorun tam ölçüsünde çözümlenip, nitelikli, eğitbilimsel ekinli (pedagojik kültürlü) öğretmen ihtiyacı yurdun her yanında, en uzak Doğu ilçesinin ortaokulunda bile tam sağlanmadıkça, hangi girişim bugünkü durumu değiştirip düzeltebilir? Hele büyük öğretmen kitleleriyle hem düşünsel hem de davranışsal yönden çatışma çelişkiliğine düşmüş, onları ruhsal yönden kendisinden koparmış bir bakanlığın kararları ne ölçüde sevgi, istek ve içtenlikle, güvenle karşılanacaktır.

Öğretmen durumu yanında bir de öğretim aracı sorunu var. Ankara'nın en tanınmış liselerinde bile, öğrenciler örneğin fizik kimya derslerinde bir tek deneme yapamadan, hatta laburatuarda bir kaç deneme göremeden, sanat tarihi derslerinde bir anıt yapının sanat değerini gösteren bir tek resim inceleyemeden ezberciliğin yorgunluk ve talihsizliği içinde yıllarını tüketirler.

Kaç yıldır kongreler, seminerlerle, çeşitli çabalarla Batı okullarına yayılmakta olan "programlandırılmış öğretim" akımından bakanlığımız hem habersiz, hem de ilgisiz kaldı; çağırıldığı seminerlere bile katılmamakta direnç gösterdi, çağırılan meslektaşlara da müsaade etmedi. (*)

VE KORKUNÇ BAŞARISIZLIK:

Öğrencilerimizin sadece, sınıfta kalma biçimindeki başarısızlık oranı batı ülkelerinde hükümetleri düşürecek kadar ağır, görülmemiş derecede korkunçtur. Beş yıllık ortalamaları göre, ortaokullarda % 40'a yakın, liselerde % 40'ın üstünde, Şu demek ki, ortaöğretim işletmesinde yatırımın yarısına yakınını boşa götüren bir zarar yıllardır sürüp gidiyor. Teknik öğretimde de durum böyledir. Öğrencilerin kendileri için, aileleri için olan yıkım da ayrı. (Bu okullardan sonra, yüksek öğretimden geçerek yetişen karar ve yürütme yetkisinde olanların, yurdun sorunlarını çözmekteki yetersizlikleri, hatta onları artırıp karmaşıklaştırmaları, bizi azgelişmiş ülkeler arasına sokmaları tüm eğitimimizin ayrı bir korkunç başarısızlığıdır.)

Ulusal ekonomiye (tutumluluğa) katkısı, sanayiin, tarımın, çeşitli hizmet alanlarının gelişmesine, kalkınmaya yardımı olmayan, yoksulluğu, geriliği yenmeye gücü yetmeyen bir eğitim düzeninin değeri ne?

ÇELİŞKİLER DİZİNİ:

Ortaöğretime geçen her öğrencide (10 yaşından sonra) yetenek yönleri tamamiyle beliriyor. Bu yönleri değerlendirmeden "tek tip Ortaokul" ile, şimdiki gibi, öğrencileri bir kutudaki sigaralara benzer, aynı boyda ve gramajda yetiştirmek kararı ancak zaman aşımı arşivinde saklanmaya değer. Günümüzün eğitimi *çocuğa ve yeteneklere* göredir. Eğitbilimle birlikte toplumun ekonomi ve teknik gereksemeleri, zaman değeri bunu zorluyor. Uygulaması örneğin, Ortaavrupa'da yeteneklere göre okul, B. Amerika'da yeteneklere göre dersi ile, tam sanayileşmiş bu memleketlerde gerçekleştirilmiştir. (2) Bunu biz de kendi koşullarımıza göre, köy enstitüleri sağlamıştı. (Çok

(*) *10 yıl önce çıkan "İlköğretim ve Eğitim Kanunu" ile ilköğretimimiz için geniş olanaklar sağlanmışken, onun hükümleri savunulmadığından, uygulanmadığından köyde, kentte, hele köyde ilkokul feci bir yoksulluk ve yoksunluk içindedir.*

(2) *Ortaavrupa'nın köy çevrelerinde bu sorun çok amaçlı okullarla (Gesamtschule) gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Kentlerde yeteneklere göre okulla kimisi pratik derslerle 9 yılda hayata, kimisi biraz daha uzun süre ile orta mesleklere, kuramsal yetenekte olanlar 13 yılda yüksek öğretime hazırlanıyor. Yüksek öğretime hazırlayan gimnazlar da çok çeşitlenmiş; eskiden 3 türde iken bugün 7'ye çıkmış.*

amaçlı ortaokul) ile de küçük bir denemeye girişilmişti vaktiyle.

FARKINA VARILMAYAN ÇOK ÖNEMLİ BİR EKSİKLİK:

Çağımızın, hele özellikle yurdumuzun en önemli sorunu olan orta meslek adamı, teknik görevli ihtiyacı hiç kavranmış değildir. Sağlıkta, tarımda, teknikte.. ve b. orta meslek adamı eksikliğinin, yetersizliğinin gelişmemizi kalkınmamızı nasıl olanaksız hale getirdiğinin farkına varılması, ona göre işe girişilmesi gerektir. Bizim için tezelden meslek adamı yetiştirmenin zorunluğu tam ölçüsünde kavranmalıdır. Hiç bir maddesel savaş gücü kalmamış Türkiye'nin Kurtuluş Savaşı tansığını (mucizesini) yaratması yüksek nitelikli, tecrübeli geniş bir subay ve komuta kadrosunun bulunmasından idi. İki Cihan Savaşında, 25 yılda iki korkunç yıkım geçiren Almanya ve Avusturya'nın kısa zamanda kalkınma başarıları göstermeleri, dünya ölçüsündeki başarıları çok sayıdaki nitelikli meslek ve teknik adamı birikimleri ile oldu. Ulusal Eğitim demek, bütün yeni yetişen kuşakları -tek kişi eksik bırakmadan- bir meslekle kuşandırmayı, nitelendirmeyi üstenmek ve başarmak demektir. İş başarılı insanı, nitelikli insan da işi yaratır.

Eğitim en pahalı, verimi en geç olan, yanlışlığı -bizde olduğu gibi- büyük zararlar doğuran bir yatırımdır. Bizim gibi "azgelişmiş" olan ve millî eğitimin gelştirilmesinin sözü edildikçe fakirliği ileri sürülen memleketlerde bu çok önemli gücü en az bir yatırım ile en kısa zamanda yetiştirmek zorunludur. Bunun da tek yolu, hemen ilkokuldan sonra gereksiz kuramsal dersleri bir yana bırakarak- öğrencileri yeteneklerine uygun birer öğretim ve eylemli çalışmalar ile mesleğe, iş hayatına ulaştırmak, sonra da iş başında onların niteliklerini sürekli olarak artırmaktır.

Ayrıca, gerçek meslek adamı gönlünü gezdirerek hiç birine ulaşamadığı için, istemeye her hangi bir işe girerek değil; daha çocukluk denecek yaştan -ilkokuldan sonra- lerideki mesleğinin havasını soluyarak, onun heyecanları, hülyaları, tasarıları içinde yetişir. Bizim 1. Dünya Savaşındaki, Kurtuluş Savaşındaki zaferler sağlayan subaylarımız, komutanlarımız askerlik ortaokullarında, dünkü ülkücü öğretmenlerimiz, sağlıkçılarımız, tarımcılarımız, teknikçilerimiz.. v.b. mesleklerinin yatılı orta okullarında öğrenime başlamışlardı.

VE KAPANAN KAPILAR:

Milletin en büyük bölümü olan halkın (işçi, köylü, küçük memur, küçük esnaf) çocuklarına nitelikli bir meslek adamı olmak kapıları yatılı orta meslek okullariyle açıktı. Bu kapıların gittikçe kapatılması girişimi gelişmektedir. Nasıl ki, subaylık olanağı da, askerlik ortaokullarının kaldırılmasiyle halk çocuklarına artık kapatılmıştır.

İleri öğrenime olanak bulamıyan ortaokulu, hatta liseyi bitirmiş gençlerimiz çoğunlukla çevrelerinin iş hayatı ve babalarının çalışma alaniyle ilgilerini koparark -belli bir giyim tutkusuna bağlanarak- küçük bir büro memuru olmaktan başka bir kader aramamaktadırlar.

SONUÇ:

Değerli ve yararlı bir eğitim plânı ancak, zekâsı ve bilinciyle ömrünü eğitime harcamış uzmanların, Atatürk'çü ve ülkücü büyük öğretmen örgütleriyle işçi sendikaları temsilcilerinin, iktisatçıların, işletmecilerin, özgün araştırmalariyle gerçek bilginliğini göstermiş profesörlerin, okur yazar öğretmenlerin işbirliği ile, pratik inceleme ve araştırmalara da dayanılarak yapılabilir. Böyle olmazsa, son yıllarda kolay girişimler, genelgelerle ve çok büyük laflarlar başvurulan, sonrada olumsuz sonuçlariyle karşılaşılan "reform" çeşitlerinden kurtulmak mümkün değildir.

1948'denberi millî eğitim şûralarındaki çalışma ve kararların akibetleri, öğretmenlerin onlara karşı kuşkularının ilgisizliklerinin nedeni olmuştur. Örneğin, 1948 deki demokratik eğitim, tek öğretmenli köy okullarında öğretim düzeni, sonraki şûraların halk eğitimi, çıraklık kanun tasarıları ve en son eğitim şûrasında verilen kararlar ile ilgili dosyalardaki belgeler bile, belki artık solmuş, okunamaz olmuşlardır. Bakanların resmî vaatlerine, bildirilerine rağmen, son şûranın da 5 yıldır gecikmesi ona verilen önemi ve bağlanan umutları yoketmiştir.

Sayın Bakanın konuşmalarının gazetelere yansıyabilenlerinden, onun olumlu bir çok şeyler başarmak istediği anlaşılıyor. Ancak olan bitenlerden, kendisinin pek "yalnız" olduğu ve "yalnız" kaldığı görülüyor.

Sabahattin ALİ

"Gelir günler gelir yaram sarılır"

Elbet birgün olur...

Türkçenin ilk toplumsal gerçekçi yazarlarından Sabahattin Ali 12 şubat 1906 da Gümülcine'nin Eğridere köyünde doğdu. Çocukluğu subay olan babasiyle Anadoluyu gezmekle geçti. 1926'da İstanbul öğretmen okulunu bitirdi. Bir süre Almaya'da kaldı. Gazi Eğitim Enstitüsünün almanca bölümünü dışarıdan bitirip Aydın erkek sanat enstitüsüne atandı. Yıl 1930. Aynı yıl öğrencilere "menfi propoğanda" yaptığı gerekçesiyle tevkif edildi. Bir yıl cezaevinde yattı. Aklandı çıktı. İleride romanını yazacağı Kuyucaklı Yusuf'u bu cezaevinde tanıdı. Aydın'dan Konya Lisesine atandı. Memleket'ten Haber aldı bir hiciv yazıp toplantılarda okuduğu için devrin büyüklerine hakaret ettiği gerekçesiyle tevkif edildi. Bir yıl ceza aldı. Önce Konya sonra da Sinop hapishanelerinde yattı. Cumhuriyetin onuncu yılı dolayısiyle çıkan genel aftan yararlandı çıktı. Devlet konservatuarı almanca öğretmenliğine atandı. 1945'te Serterlerin çıkaracaklarını duyurdukları GÖRÜŞLER dergisinde yazacakların listesinde adı olduğu için açığa alındı. Marko Paşa'yı çıkarmaya başladı. Dergi büyük gürültüler kopardı. Sürekli olarak tehdit edildi. Dergideki bir yazısından üç ay hüküm giydi. Yatıp çıktı.

Ve sonra bir cinayet. Yıl 1948. Nisanın ikisi. Ali Ertekin adlı bir sabıkalı tarafından Bulgaristan sınırında bir tertip sonucu öldürüldü. Ve Ali Ertekin 4 yıl ceza aldı. Cezası bağışlandı.

Sabahattin Ali'nin kanı henüz soğumadı. Otopsi yapılacak ve suçlular ortaya çıkarılacak.

Yakındır.

SABAHATTİN ALİ'DEN İKİ ÖYKÜ

Kağnı

Bir tarla meselesi yüzünden Savrukların Hüseyin, Arkbaşında Sarı Mehmedi vurdu.

Otuz evli köy birbirine girdi. Şaşırdılar. Herkes korku içinde candarmaların gelmesini bekliyordu. Halbuki karakol buraya altı saat uzakta idi; köyden kimse cinayet haberini götürmedikçe on beş gün bile uğramazlardı. Bu, köylünün aklına en geç geldi; ondan sonra köyün ihtiyarları kahvede Hüseyin'in babası Mevlût Ağanın etrafına toplandılar. Sarı Mehmedin bir tek ihtiyar anasından gayri kimsesi yoktu. Onu karşılarına aldılar, dâvacı olmaması için kendisine nasihat etmeğe başladılar. İmam:

"Ülen kocakarı," diyordu. "Dâva edersen ne kazanacaksın? Kim gider de Mevlût Ağanın oğlu adam vurdu diye şahitlik eder? Etse bile sen ayda bir iki defa kasabaya gidip her seferinde dört beş gününü gâvur edersen tarlanı kim eker, işine kim bakar? Kasaba iki günlük yol, gidersin şahitlerin gelmedi, haftaya uğra derler, mahkemen talik olur. Sen gününü şaşırıp gidemezsin, candarma seni alır götürür, gayri kendin istesen bile yakanı sıyıramazsın, evin barkın yıkılır. İşte bir kazadır. oldu. Cenabıhak böyle le istemiş, Allahın emrine mahkeme ile mi karşı koyacaksın? Oğlun geri gelmez. Gel bu işi kapatalım. Sarı Mehmedin sana zaten bir faydası yoktu ki, düğünde seyranda gezer, sattığın iki şinik ekinin parasını avratlara yedirirdi. Bak Mevlût Ağa bundan sonra seni hep kollayacağını söyliyor. Ne dersin?"

Bütün bu sözleri oturduğu yerde başını sallıyarak dinliyen ve çapaklı, ağlamaktan kızarmış gözlerini, budaklı bir dala benziyen iri mafsallı, çatlak derili elleriyle silen kocakarı, imam lâfını bitirdikten sonra da hep aynı şekilde sallanmakta devam ediyordu. Bir demet kuru ot gibi başındaki yamalı ve kirli örtünün altından fırlıyan kınası solmuş kır saçlarını yüzünden ve ıslak yanaklarından çekti. Anlaşılmaz şeyler mırıldandı.

Orada oturanlardan birkaçı daha kocakarının karşısına geçip çömelerek yarı kandırır, yarı tehdideder şekilde uzun uzun söylendiler: "Öyle değil mi, ha? Diyiversene, hal Aklın yattı mı? Diyiversene!" diye diller döktüler.

Bu sırada ölü dışarıda, kahvenin bahçesinde peykede bir hasırın üstünde yatıyordu. Üstüne eski ve pis bir keçe örtmüşlerdi. Başucunda iki üç sinek dolaşıyor, vınlıyordu. Biraz ötede, güneşten gözlerini kırpıştıran bir sürü ufak çocuk, ellerinde boylarında büyük değneklerle ve hiç seslerini çıkarmadan bu üstü örtü ölünün, keçenin alt ucundan fırlıyan ayaklarına bakıyorlardı. Tabanları ve topuğu tamamen delik kalın bir yün çorabın içinde donuk bir sarılık alan bu hareketsiz ayaklar ve bunların üzerinde uçan ve kalkıp inerken güneşe raslayınca yemyeşil parlıyan sinekler onları eğlendiriyordu. Arasıra içlerinden biri uzaklardan kendisini çağıran anasının sesine koşuyor, biraz sonra yine koşup gelerek eski yerini ve kımıldamıyan tavrını alıyordu.

Kahvedekiler yavaş yavaş çıktılar. Kocakarı oğlunun başucuna gidip oturdu. Bir eliyse sinekleri kovmağa, öteki eliyle ihtiyarlıktan ve hastalıktan bir nohut kadar ufalmış olan gözlerini silmeğe başladı. Bir hastanın başını bekliyor gibiydi. Elini ağır ağır sallıyarak sinekleri kovalıyordu. Bir ihtiyar kısık sesiyle bağırarak çocukları evlerine gönderdi. Diğerleri de yavaş yavaş dağıldılar. Birkaç delikanlı cenazeyi alıp evine götürdüler. Akşama doğru herşey eski haline gelmişti. Sanki uzun bir hastalıktan sonra eceliyle ölmüş kadar sükûnetle ölü yıkandı ve gömüldü. Mevlût Ağa ezandan evvel Sarı Mehmedin anasına iki tane sütlü keçi ile bir torba un ve bir kesekâğıdı şeker yolladı.

Bir ay kadar sonra idi, köye iki süvari candarma geldi. Kahvenin önünde indiler. Bunları görünce muhtarın yüreği "hop" dedi, çünkü bunlar karakolun candarmaları değildi, herhalde vilâyetten geliyorlardı. Candarmaların biri kahvede hemen kâğıt kalem çıkardı, muhtardan başlıyarak herkesin ifadelerini almıya koyuldu. Öbür candarma köyün meydanında aşağı yukarı dolaşıyordu.

Mesele derhal köye yayıldı. Savrukların Hüseyin'le kavgalı olan ve kasabada papuççuluk yapan Garip Mehmet, köylülerden duyduğu cinayet işini hemen hükümete bildirmişti. Müddeiumumi evvelâ kendisi doktoru da alıp gelecekti. Sonra ağustosun bu sıcağında at üstünde günlerce yolculuğu pek gözüne kestiremedi; işi tahkik etmelerini söyliyerek açıkgöz iki candarma yolladı. Doktor, daha ihtiyatlı bulunmak için, eğer bir cinayet varsa cesedi çıkarıp kasabaya getirmelerini candarmalara sıkı sıkı tembih etti.

Sarı Mehmedin anası ifadesinde hiçbir şey söylemedi. "Ben kimseden dâvacı değilim!" dedi. "Oğlun eceliyle mi öldü, vuruldu mu?" sorgusuna bile aynı cümle ile mukabele ediyordu. Oğlunun acısı daha içinden çıkmamıştı, fakat hükümet kapısına düşmek ona oğlunun ölümünden çok daha korkunç geliyordu. Otuz sene evvel bir kere kasabanın pazarında köylülerden biri bir torba bulgur çaldırmış ve bunu şahit göstermişti. O zaman tam altı ay mahkemeye gidip geldiğini ve tarlaların yüzüstü kaldığını düşünüyordu. Halbuki o zaman daha gençti de..

Sonra Mehmet geri gelecek değildi, Mevlût Ağayı düşman etmekten de hayır çıkmazdı; sonra köyde açlıktan ölürdü. Onun için hep inkâr etti.

İkinci üstü candarmalar mezarlığa gidip köylülerle Mehmedin ölüsünü mezardan çıkarttılar. Ancak yarım metre kadar toprağın altında olan ceset, şiddetle taaffün ediyordu. Herkes beş on adım geri çekildi. Candarmalar Mehmedin anasını çağırarak: "Koş bakalım kağnıyı! Oğlunu kasabaya götüreceksin... Doktor muayene edecek!" dediler.

Kadın: "Yavrumu mezarında bile rahat komadılar!" diye iki yanını dövüyor ve bütün Anadolu kadınları gibi ses çıkarmadan ve pek az hıçkırarak ve çömelerek ağlıyordu. Mütemadiyen sallanmakta çatlak, kuru yumruklarını ağzına ve gözlerine götürmekte idi. Candarmanın biri ayağiyle hafifçe arkasından dokundu: "Kalk bakalım!" dedi.

Kadın kağnısını koştu, oğlunun kurtlanmış ölüsünü parça parça olmuş bir yorgana sardı, eski bir şilteyi kağnıya serdi, ölüyü onun üzerine yatırarak hepsini birden bağladı. Bunları yaparken ikide birde duruyor ve bir müddet ağlayıp kendi kendine söylendikten sonra tekrar başlıyordu. Gece olduktan sonra yalnızca yola düzüldü. Candarmalar daha evvel muhtarı, imamı, Savrukların Hüseyini birbirine bağlıyarak önlerine katmışlar ve yollanmışlardı.

İhtiyar kadın, iki sıska ve küçük, birer eşek kadar küçük öküzün çektiği kağnının arkasında çıplak ayakları taşlara takılarak; elinde değnek, ağlamaktan kısılmış sesiyle öküzlere bağırmağa çalışarak, yürüyordu. Yaz gecelerinin parlak ay ışığı altında çakalların sesini bastıran bir gıcırtı ile ağır ağır ilerliyen bu kağnı, hiç de bir ölü taşıra benzemiyordu: Öküzler sırtlarına vuran aydınlık altında canlı ve gürbüz; yamalı yorgan ve köhne kağnı fevkalâde kıymetli bir madenden yapılmış gibi güzel ve yeni görünüyorlardı. Kadının gölgesi, elindeki değnekle beraber, beyaz taşların, çalıların üzerinden atlıyarak metrelerce uzanıyor, rakseder gibi sıçrıyordu.

Halbuki altmışlık kadın, kağnıdan yayılan ağır koku ile sersemlemiş, sendeliye sendeliye yürüyor, bazan birdenbire hızlanan öküzlerin yanında gitmeğe çabalıyor. Yavaş yavaş ayakları sürüklenmeğe, ağlamaktan, içine akıta akıta ağlamaktan daralan göğsü nefes alamamağa başladı.

Kağnının kenarına tutunarak biraz daha yürüdü. Ayakları birbirine dolaşıyordu. Öküzlere "oooha" diye bağırmak istedi, sesi boğazından çıkmadı; elleri kağnıdan kurtuldu, yere yuvarlandı, tozların içinde tekrar ayağa kalkarak koştu. Karşıdan doğru yeni çıkan serin bir rüzgâr üç etekli entarisini ve şalvarının paçalarını uçuruyor, yırtık yazma başörtüsünü siyah bir bayrak gibi dalgalandırıyordu. Kağnıya yetişemeden tekrar düştü, yüzü yolun beyaz ve kül gibi ince tozlarına gömüldü.

Kağnı, taşlara çarptıkça, üzerinde bağlı ölüyü iki tarafa fırlatarak ve yükselip alçalan uzun, yanık gıcırtılar çıkararak ve ay ışığının altında ve gecenin sessizliği içinde arkasında hafif bir toz bulutu bırakarak, ağır ağır kendi bildiğine ilerliyordu.

1935

Bir Firar

İki jandarma İdris'i aralarına almış götürüyorlardı.

İdris ayaklarına basamıyacak haldeydi. Jandarmalar çok dövmüşlerdi, fakat seke seke yürümeğe çalışıyordu.

Bayram namazında İmamköy camiini bastığını ve orada namaz kılanları soyduğunu en nihayet itiraf etmişti.

Halbuki böyle bir şeyden haberi bile yoktu...

Ne çare?.. Dayak bu.. Her şeyi söyletir.

En aşağı yedi sene yiyecekti.

Seke seke yürüyor, arasıra ayağı bir taşa takılıp sendeledikçe jandarmaların birisi koluna yapışıyordu.

Biraz yürüdükten sonra kendisine bir de sigara verdiler...

Bunlar da aslında fena adamlar değildi.. Fakat ne yapsınlar, vazife... Takibe çıkarken "faili bulmadan gelirseniz gözüme görünmeyin!" diye yüzbaşı sıkı sıkı emirler vermişti. Köyü soyan çoktan kirişi kırmış olacağı için, ne yapıp yapıp bir fail bulmak lâzımdı.

İdris de zaten kaç senedir buralarda serseri serseri dolaşıyor, binbirtürlü dalaverelere girip çıkıyordu.

Birkaç kere de sigara kâğıdı ve çakmak taşı satarken yakalanmıştı.

Asıl mühimi, köylü kendisinden şikâyetçiydi. İlk zamanlarda rahmetli babasının -babası köyün imamıydı- hatırını sayanlar bile onun bu hallerini görünce kaybolmasını istemiye başladılar.

O köyde kaldıkça jandarmanın ayağı kesilmiyecekti.

Bunun için jandarmalar İdris'i yakalayınca, muhtarla köy bakkalı, İdris'i vakadan birgün evvel İmamköy tarafına giderken gördüklerini söylediler...

Bu kadarı yeterdi. Üst tarafının jandarmalar söylettiler...

İdris İmamköy camiini bayram namazında nasıl soyduğunu anlattı...

Şimdi İmamköyüne gidiyorlardı.

İdris düşünüyordu; akamakıllı dalmıştı.

Bu dadikaka akılında, ne yediği dayak ne de yiyeceği yedi sene vardı. Onun zihnini büsbütün başka bir şey, başka bir düşünce dolduruyordu.

Bu düşünce ona dayaktan ve hapisten daha acı geliyordu.

Fazla işlemeğe alışmamış olan kafası bir çare arıyor, bulamıyor, sıkıntısını, dışarıya fırlıyan gözlerinde, yüzünün birbirine karışan sinirlerinde gösteriyordu.

Düşündüğü şey şuydu:

İdris dayak yerken, köyü soyduğunu söylemişti. İş bu kadarla bitmiyordu. Deliller de lâzımdı. Bunun için paraları ve gümüş saatleri nereye koyduğunu söylemek icabediyordu.

Ne parası? Ne gümüş saati... Hattâ ne soygunu?.. Fakat söylemek lâzımdı... Sopa, dipçik ve tekme dayanılır gibi değildi. Beyni kafasından fırlıyacak gibi oluyordu: ne söylesin?

"İmamköyünü ben soydum!" demek kolay.. Fakat paralarla gümüş saatleri meydana çıkarmak zor...

Hem çok zor...

Değnekler, tekmeler, dipçikler kalkıp iniyordu. Bayılacak gibi oldu. Gözleri karardı. Elini hafifçe kaldırdı:

"Diyivereceğim!" dedi.

Jandarmalar bıraktılar. Yüzüne su serptiler. Bir sigara verdiler. O zaman İdris ilk aklına gelen ismi söyledi:

"Paralar İmamköyünde kahveci Süleyman Ağa'da!" dedi.

Dayak kesilmişti. İdrisin de o zaman düşündüğü yalnız buydu. Fakat İmamköyüne doğru yola çıkınca büsbütün başka şeyler düşünmeğe başladı "Yandı garip Süleyman Ağa!" dedi.

Süleyman Ağa, kendi köyünde olsun, İmamköyünde olsun ,ona hâlâ yardım eden bir tek kişiydi. Kahvesinde yatacak yer verir, ona nasihat filân ederdi.

Nereden aklılan evvelâ bu zavallının ismi gelmişti..

Şimdi jandarmalar, hiçbir şeyden haberi olmıyan ihtiyarı yatıracaklar ve döveceklerdi.

Süleyman Ağa: "Bilmiyorum!" diyecek, binbir türlü yemin edecek, fakat dayağı yiyecekti. Titrek sesiyle yalvaracak, anlatmak istiyecek, kıvrım kıvrım kıvranacak, fakat dayağı yiyecekti.

Ak sakallı ihtiyarın, sakallarından yaşlar akarak ağladığını görür gibi oldu. İhtiyarın iki kat olmuş beline tekmelerin, dipçiklerin indiğini görür gibi oldu. Beyaz, gür kaşların altında, feri kaçıp dışarı fırlıyan iki gözün kendisine dikildiğini, "Beğendin mi ettiğini, İdris!" demek istiyerek baktığını görür gibi oldu.

Beline tekrar bir dipçik yemiş gibi inledi.

Jandarmaların biri ona yandan bir göz attı... Sonra bir sigara daha çıkarıp verdi...

İdris sigarayı göbeğinin üzerinde sallanan kelepçeli elleriyle yakalıyarak ağzına götürdü. Sıkı sıkı bir iki nefes çekti..

Beş on adım daha gittiler...

Sigara İdris'in ağzından düştü...

A-ah.. Bunu yapamıyacaktı...

Karşıdan İmamköy görünmüştü... Evvelâ bir iki uyuz ağaç, sonra birkaç kerpiç ev... Beş on çıplak çocuk...

Yüz adım daha.. Sonra köye gireceklerdi... Ve Süleyman Ağa...

İdris etrafına bir bakındı... Şosenin sağ tarafı fundalıktı. Jandarmalara baktı: silâhları ellerinde gidiyorlardı.

Bir sıçradı, hendeğin öbür tarafına atladı, düştü, tekrar kalkarak fundalıkta koşmıya başladı. Jandarmalar "şırrak" diye mekanizmaları açıp kapadılar, ondan sonra iki tok ses... Havada kısa ve keskin bir vınlama oldu, İdris olduğu yere yıkıldı.

Jandarmalar yanına koştular. Ağzından ince bir çizgi halinde kan geliyordu. Gözlerini açtı: "Süleyman Ağanın bir şeyden haberi yok.." dedi. Başı yana düştü. Ağzından tekrar ve çok kan geldi. Tekrar gözlerini açarak: Benim de..." dedi.

Gözlerini bir daha kapıyamadan hafifçe gerildi. Olduğu yerde dimdik kaldı.

1933

KOŞMA

Döndüm daldan kopan kuru yaprağa
Seher yeli dağıt beni kır beni
Götür tozlarımı burdan uzağa
Yarin çıplak ayağına sür beni

Aldım sazı çıktım gurbet görmeğe
Dönüp yare geldim yüzüm sürmeğe
Ne lüzum var şuna sormağa
Senden ayrı ne hal oldum gör beni

Ayın şavkı vurur sazım üstüne
Söz söyleyen yoktur sözüm üstüne
Gel ey hilal kaşlım dizim üstüne
Ay bir yandan sen bir yandan sar beni

Sekiz yıldır uğramadım yurduma
Dert ortağı aramadım derdime
Geleceksin birgün düşüp ardıma
Kula değil yüreğine sor beni

SES'ten

Gurbet hapisanesi

Düşünme, gününü doldur
Gurbet hapisanesinde;
Günler yıllara bedeldir
Gurbet hapisanesinde.

Bahtım dağları aşırdı,
Yâdelde dama düşürdü
Yine gözlerim yaşardı
Gurbet hapisanesinde.

Akşam gökler bulutlanır,
Demir kapılar kitlenir,
Gönül her derde katlanır
Gurbet hapisanesinde.

Hâlini bilen bulunmaz,
Yüzüne gülen bulunmaz,
Kapıya gelen bulunmaz
Gurbet hapisanesinde.

Geniş ol, göklere bakın,
Çıkacağın günler yakın...
Yâr, beni unutma sakın
Gurbet hapisanesinde.

(Dağlar ve Rüzgâr'dan)

YAPITLARI

DAĞLAR VE RÜZGÂR.	(Şiirler)
DEĞİRMEN	(Öyküler)
KAĞNI	(Öyküler)
SES	(Öyküler)
KUYUCAKLI YUSUF	(Roman)
İÇİMİZDEKİ ŞEYTAN	(Büyük Öykü)
KÜRK MANTOLU MADONNA	(Roman)
YENİ DÜNYA	(Öyküler)
SIRÇA KÖŞK	(Öyküler)

Günümüzün az buçuk demokrasi ortamı içinde onun eserlerini basmak yürekliliğini göstererek büyük kazançlar sağlıyan bir yayınevi büyük bir saygısızlık yaparak Sırça Köşk'ü "Son Eserleri" adiyle yayınlamış ve yazarın en ünlü en sert öyküsü olan Sırça Köşk'ü adlı öyküyü de kitaba koymamıştır.

ÖZET

Sabahattin Ali ilk gerçekçi yazarlarımızdandır. hikâyeciliğimizin yeni yeni güçlenmeğe başladığı günlerde hikâye türünün en büyük öncüsü olarak tanındı. Geleceğin, gerçekçi hikâyeciliğimizin gelişmesi yönünde uygun ve yeni şartları geliştireceği kendini artık eserlerine verebileceği günleri göremeden öldürülmesi edebiyatımız için büyük bir kayıp oldu.

BU SAYFAYI SANAT VE EDEBİYATA AYIRDIK. BUNDAN SONRA HER SAYIDA TÜRKÇENİN USTALARINDAN BİRİNİ TANITIP ESERLERİNDEN ÖRNEKLER SUNACAĞIZ. ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ BEKLERİZ.

Gelecek sayı : Sadri ERTEM

Şubelerimizden haberler

Gazetemizin bu bölümünü şubelerimizdeki devrimci eylemlere ayırdık. Bundan böyle şubelerimizden kimlerin hangi görevlere seçildiklerini değil Mustafa Kemal'in öğretmenlerinin halkla olan ilişkilerini yansıtan haberler vereceğiz. Bu nitelikteki haberlerin bize iletilmesini dileriz.

* ★ *

İzmir'de Güçbirliği Kuruldu

İzmir'deki 15 devrimci kuruluş faşizan saldırı ve baskılara karşı etkin olarak savaşmak için DEVRİMCİ GÜÇBİRLİĞİ kurmuşlardır. Şubemizin önderlik ettiği birlik 13.9.1970 günü yaptığı basın toplantısı sonunda bir bildiri yayınlamışlardır. Bildiriyi sunuyoruz.

İŞBİRLİKÇİ İKTİDARIN GAYRİ MİLLİ VE HUKUK DIŞI OYUNLARINA KARŞI DİRENECEĞİZ.

Amerikan emperyalizmi ve onun işbirlikçisi iktidar, Millî ve Demokratik güçlere olan baskısını sistemli bir şekilde yoğunlaştırdı.

Din istismarı yapan açık ve gizli kuruluşlar, sarı sendikalar, paralı saldırganlar ve taşra mütegallibesi yurdumuzda, devrimcilere saldırmaktadır.

Ulusumuzun bağımsızlığını sağlıyacak ve insanın insanı sömürmediği toplumu kuracak olan temel güçlerle, yani işçiler ve köylülerle, tutarlı bir şekilde, Amerikan emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı mücadeleye girmiş olan ANTİ - EMPERYALİST ve demokratik kuruluşlar boy hedefi olarak seçilmiştir.

Son günlerde Türkiye Öğretmenler Sendikasının (TÖS) Şubelerine, TÖS'e üye devrimci öğretmenlere, bu öğretmenlerin evlerine, silâhlı, sopalı toplu saldırılar düzenlenmekte, evleri dinamitlenmektedir.

Yozgat'ta, Elbistan'da, Adıyaman'da, Burdur'da, Bekillide, Kınık, Aydın, Sarıdere, Bergama, Kars'ta ve daha birçok yerlerde yapılan insanlık dışı haysiyetsiz saldırılar, bunların en belirgin örneklerindendir.

Aliağa'da işçilerin sömürülmesine karşı koymuş Yapı - İşçileri sendikası (YİS) başkanı Necmettin Giritlioğlu satılmış kurşunlara hedef olmuştur.

Büyük çoğunluğu DEV - GENÇ üyesi olan gençlere hapisanelerde Amerikan metodu ile insanlık dışı işkenceler yapılmakta, yiğit gençler, sendikalarda kurşunlanmakta ve gerçek suçlular yargı organları önüne getirilmemektedirler.

İşbirlikçi iktidar, on binlerce halk çocuğunu yüksek öğrenimden yoksun bırakmış, yoksul halk çocuklarına tek açık kapı olan Yüksek Öğretmen Okullarını da kapatmak suretiyle emperyalizmin yani oyununu uygulamıştır.

Bugün yine, halkımızın büyük fedakârlıklarla yetiştirdiği çocuklar, bellekçi, tüketici ve hangi kademesinde olursa olsun ulusumuza katkısı bulunmuyacak, bozuk eğitim düzeninin çarklarında ezilmeye mahkum bırakılmak üzere yeni eğitim yılına girilmektedir.

Bütün bunların yanısıra gayri milli ekonomimiz hergün daha fazla dışa bağlı kılınmakta, iç ve dış sömürüyü ve pahalılığı arttıran devalüasyon, sun'i yollar ile saklanmak istenmektedir.

Halkımızın hergün artan devrimci gücüne karşı iktidar işçilerin haklı direnişini kırmak için ağır baskılar uygulamakta, adım - adım faşizmi getirmektedir. İstanbul'daki sıkı yönetim bunun somut ve yeni bir örneğidir.

Gittikçe artan baskılara, oyun ve taktiklere karşı bütün devrimci ve Atatürkçü yurt severlerin mücadelesi hergün daha fazla yoğunlaşacak ve bilinçli bir şekilde sürdürülecektir.

Biz aşağıda imzası bulunan örgütler ulusal ve demokratik savaşımıza bütün saldırı - baskı ve oyunlara rağmen güçbirliği içinde devam edeceğiz.

YAŞASIN DEVRİMCİ BÜÇ BİRLİĞİ.

DİSK Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu İzmir Bölge Temsilciliği	Y.İ.S. Yapı İşçileri Sendikası
TÖS Türkiye Öğretmenler Sendikası	İ.P.S.D. İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği
DEV - GENÇ	ÜNAS Üniversite Asistanları Sendikası — Genç Kemalistler
S D D F Sosyal Demokrasi Dernekler Federasyonu	E. Ü. Yük. Ok. Öğr. Der. — Ege Üniversitesi Öğrenci Birliği
Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Talebe Cemiyeti	İzmir Devrimci Kadınlar Derneği
E. Ü. Mühen. Bil. T. Cemiyeti	Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Talebe Cemiyeti

* ★ *

Amasya Şubemizde Olağanüstü Kongre Yapıldı

Amasya şubemizde bir süredir devam etmekte olan karışıklıklar 4 Ekim günü olağanüstü kongre sonunda giderilmiş, eskisi gibi devrimci bir kadro işbaşına gelmiştir. Kongrede iki saatlik bir konuşma yapan merkez yürütme kurulu üyemiz Veli Kasımoğlu İlk-Sen tarafından yürütülen, Amasya Öğretmenlerini ve TÖS'ü bölmeyi amaçlıyan kasıtlı propoğandaları çürütmüş üyelerimizin kafalarındaki soruları duruluğa kavuşturmuştur. Bilindiği gibi İlk - Sen bir süreden beri bütün yurtta TÖS'ü bölmeyi amaçlıyan ve sonu boşa çıkan çabalara girişmiştir. Aynı çabayı Amasya'da da yürüten İlk - Sen TÖS içindeki bazı bilinçsiz arkadaşlarımıza bir bildiri yayınlatmışlardır. Bildiri tam bir karşı devrimcilik örneğidir. Bu gülünç bildiriyi imzalayanlar İlk - Sen'in Amasya'daki kurucularıdır. Bildiride "Anayasanın getirdiği geniş fikir özgürlüğünden yararlanarak, BİLİMSEL SOSYALİZM'den dem vuranlar şunu çok iyi bilsinler ki: ebedî Türkiye sınırları içerisinde bu felsefeye, onun yayılmasına, yerleşmesine ve uygulama safhasına geçmesine asla müsade edilmiyecektir" denmektedir. İlk - Sen'in sosyalist devrimci yöneticileri buna ne buyururlar? İlk - Sen yöneticilerinden İsmail Başbuğ üyemiz Kaya Milletli'ye bir mektup göndererek "Sen sosyalist devrimcisin, İlk - Sen'e katıl" demiştir. Arkadaşımız bu teklifi reddetmiştir.

Amasya'lı arkadaşlarımıza ve tüm devrimcilere başarılar dileriz.

Anamur,da Köylü Birliği

Anamur TÖS Şubesiyle Anamur Devrimci Gençlik Birliği'nin önderliğinde ANAMUR KÖYLÜ BİRLİĞİ adında bir dernek kurulmuştur, Üyelerinin tümü köylü olan birlik, ilk iş olarak fıstık sömürüsünü protesto etmek için bir yürüyüş düzenlemiştir. TÖS'lü Öğretmenlerin ve üniversite gençlerinin de katıldığı yürüyüşte binlerce köylü "sömürüye paydos" "bağımsız Türkiye" diye bağırmışlardır. Birlik tüzüğünün amaçlar maddesinde şunlar sıralanmaktadır.

BİRLİĞİN AMAÇLARI :

Madde 2 — Birliğin gerçekleştireceği amaçlar şunlardır:

I — Üyelerin ekonomik, hukuki, sosyal, kültürel hak ve çıkarlarını sağlamak ve korumak.

II — Köylü, Çiftçi ve her türlü elinden emekli çalışan insanların çalışmaları ve geçim durumları, yaşayışları ile ilgili hak ve ödevleri, yurt çıkarları, insan hakları, ilgili Anayasa hükümleri yönünden gelişmesine çalışmak.

III — Çalışma iş ve işçi hayatının gelişmesine, bütün çalışan insanların ekonomik hukukî, sosyal, kültürel hak ve çıkarlarının korunup çoğalmasına ilişkin genel yurt sorunlarının çözümlenmesine ilgili demokratik kurumlara yardımcı olmak.

IV — Anayasamızın koyduğu temel ilkelere uygun şekilde ülkemizin, ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunmak ve bu yönde çapa göstermek.

* ★ *

Ankara'da Eğitim Konferansları

Ankara TÖS Şubesi yeni açılan lokalde seri konferanslar düzenlemiştir. Her onbeş günde bir verilen konferansları öğretmen ve öğrencilerden kalabalık bir grup ilgiyle izlemektedir. Konferans sonunda konu üzerinde tartışmalar yapılmakta dinleyicilerin soruna etken bir şekilde katılmaları sağlanmaktadır. Şube başkanı Cemil Çakır'ın yönettiği konferanslardan ilki *"Eğitim Şûrası"* üstüne verilmiş olup Hamdi Konur konuşmuştur. İkincisini öğrenci liderlerinden Yusuf Küpeli Orta *"Doğudaki devrimci hareket"* üzerine vermiştir. Üçüncüsünü de gıda emperyalizmini açığa çıkararak Amerikanın oyununu bozan ve bu yüzden işbirlikçi iktidar tarafından tarım bakanlığındaki görevinden alınan beslenme uzmanı Doç. Dr. Osman KOÇTÜRK vermiştir. Konu : Sömürgecilik ve ekelojik gelişmeler.

Ayrıca şube lokalde bir DEVRİM PANOSU yapmıştır. Panoda dünyada ve Türkiye'deki devrimci olaylarla ilgili resimler sürekli olarak sergilenmektedir.

* ★ *

Etkin Bir Şube...

TÖS Eskişehir şubesi kurulduğu günden buyana devrimci eylemlerini sürdüren olumlu şubelerimizden birisidir. Boykota yüksek bir oranla katılan şubenin etkili üyelerinden Murat Kahyaoğlu ve Hulusi Tekgil sürülmüşlerdir. İşbirlikçi iktidar bu iki arkadaşımızı sürmekle Eskişehir'deki devrimci eylemi kıracaklarını sanmaktadır. Oysa Eskişehir'li arkadaşımız daha da bilenmekte her türlü faşizan baskılara karşın halkla ilişkilerini arttırmaktadır. Tek dersten sınıfta kalan öğrenciler için açılan kursa 400 öğrenci katılmış 48 öğretmen karşılıksız olarak görev almıştır. Parasız kurslar bütün yıl boyunca sürecektir.

Bütün TÖS şubelerine parasız kurslar açmalarını, açanları desteklemelerini öneririz. Halkımızla kaynaşmamızda, onların desteğini sağlamamızda tutulacak yollardan birisi budur. Ayrıca yoksul halk çocuklarının eğitimine yardımcı olmak Mustafa Kemal'in öğretmenlerinin görevidir.

* ★ *

Adapazarı şubesi

Adapazarı şubemiz çeşitli devrimci eylemleriyle tanınan şubelerimizden birisidir. Şube son olarak kadro kanunundaki aksaklık nedeniyle Maliye Bakanı Mesut EREZ'e aşağıdaki teli çekmiştir.

Sayın Mesut Erez
Maliye Bakanı
ANKARA

Personel Kanununa göre ilkokul öğretmenleri 12. derecenin ilk kademesinden işe başlamaları gerekmektedir. Halbuki bu kanundan birgün sonra yayınlanan Genel Kadro Kanununda ilkokul öğretmenlerinden 81 584 kişiye 13. dereceden kadro verilmiştir. Bu durum ilkokul öğretmenlerine verilmiş olan bir hakkı geri almaktır. Aynı haksızlık orta öğretimdeki 17 263 öğretmen için de söz konusudur.

Bu durum mutlaka düzeltilmelidir. Aksi takdirde bu kez öğretmenlerin yapacakları direnme geçen yılda yapılan boykottan daha etkili olacaktır.

Saygılarımızla.
TÖS Adapazarı Şubesi

TÖS'ü uyarısı

7.10.1970

Sayın Mesut Erez
Maliye Bakanı
ANKARA

Personel Kanunu ile Genel Kadro kanunu arasında pek ciddî çelişkiler vardır. Bu yüzden yüzbine yakın öğretmen mağdur olmaktadır. Durum 3.10.1970 günü ve 11706 sayılı yazımızda Bütçe Malî Kontrol Genel Müdürlüğüne bildirilmiştir. izahını düşenemediğimiz hatanın düzeltilmesi yolunda ve kısa zamanda gereken ilgilerinizi ve yardımlarınızı diler saygılarımı sunarım.

Dursun AKÇAM
TÖS Genel Başkan Yardımcısı

Maliye Bakanlığı
Bütçe Malî Kontrol Genel Müdürlüğüne
ANKARA

Temeli diploma ve görev ünvanına oturtulduğundan dolayı ciddî adaletsizlikler getiren Personel Kanunundan sonra, ona ilişkin olarak çıkarılan 31.7.1970 günlü ve 1322 sayılı Genel Kadro Kanunu da Eğitim ve Öğretim Hizmetlileri sınıfında derin yaralar açıcı hususlar taşımaktadır. Özellikle ilkokul öğretmenlerinin, terfilerinin 4 yılda bire çıkarılması, taban aylıklarının II. dereceye yükseltilmemesi; Tavanlarının I. dereceye kadar açılmaması, eğitim ödeneklerine karşılık derece veya kademe ilerlemesi tanınmaması suretiyle müktesep hakları da ellerinden alınmıştır. Adalete, hukuka ve hizmet değerlendirme ölçülerine ters düşen bu yasal hatalar öğretmenlerin devlete olan güvenlrini yeteri kadar sarsmış ve nizama tahammül sabırlarını tüketmişken şimdi de kadro kanunun da sessizce ve ustaca yürütülmekte olan haksızlıklar öğretmen topluluğunu büsbütün ezmektedir. Ezilen kişilerin ve insan yığınlarının tepkilerinin korkunç olacağını hesabetmek en basit yönetim basireti olmak gerekir. Konunun bu kritik özünü dikkatinize sunuyoruz:

Kadro kanunundaki büyük hatalardan bazılarını ekli açıklamada gösterdik. Bu yasanın şimdiki haliyle uygulanması öğretmen topluluğunu, önü alınmaz tepki ve eylemlere zorladığı takdirde, bunun sorumluluğu onlara ve örgütümüze yüklenemez. Kanun 1/Kasım/1970 de yürürlüğe girecektir. Önümüzde yeteri kadar zaman vardır. Derhal birer tasarı ile hem personel kanununda hem kadro kanunundaki haksızlıklar düzeltilmelidir.

Gereğini diler, saygılar sunarız.

AÇIKLAMA

A — İlköğretim Kesimi :

1 — 1969 - 1970 öğretim yılı fiilî durumuna göre: hiç terfi etmemiş 36621 öğretmen vardır. Demek olur ki, bunlar 12. dereceye intibak ettirilmesi gerekir. Oysa bunlar için 12. dereceye kadro konmadıktan başka meslekte üç yıllık kıdemini doldurmuş ve bir terfi aldıkları için 11. dereceye intibakı gereken 22795 öğretmene karşılık 13999 kadro konmuştur. Yani 13999 öğretmen 11. derece yerine 12. dereceye, bundan artan 8796 öğretmen de iki derece düşürülerek 13. dereceye intibak ettirilecektir. Böylece 45417 öğretmene, bu yıl mezun olan 12700 öğretmeni de katınca (58117) öğretmen 1327 sayılı yasanın 36. maddesine aykırı olarak sınıflarının taban aylığından da aşağı düşürülmüştür.

2 — 11. derece için 16022 kadroya ihtiyaç varken 11262 kadro konmuş 4760 öğretmen 12. dereceye, 9. derecede mevcut 7228 öğretmen için 6258 kadro konmuş burada da 970 öğretmen 10. dereceye, 8. dereceden 3148 öğretmen 9. dereceye, 7. dereceden 3948 öğretmen 8 dereceye, 7. dereceden 3948 öğretmen 8. dereceye, 1046 öğretmen 6. dereceden 7. dereceye, 2316 öğretmen 5. dereceden 6. dereceye, 191 öğretmen 4. dereceden 5. dereceye düşürülmek istenmektedir.

3 — 1327 Sayılı Yasanın saptadığı tavanı aşmış olanlardan, 100 lira aslî maaştan 1103, 125.— TL. aslî maaştan 659, 150 TL., aslı maaştan 1032 öğretmen 4, 3, ve 2 derece aşağı indirilmektedir.

4. Kısaca Genel Kadro Kanunu bu haliyle uygulandığı takdirde 64580 öğretmen derece indirimi suretiyle mağdur edilmiş olacaktır.

B — Orta ve Teknik Öğretim Kesiminde :

1. Taban 10. derece olması gerekirken 13. dereceye 1070, 12. dereceye 1493, 11. dereceye 14700 kadro konmak suretiyle yeni mezun olanlar dışında en az 17263 öğretmen yine 1327 Sayılı Yasanın 36. maddesine aykırı olarak sınıflarından aşağı dereceye itilmiş olacaklardır. Yeni mezun olup mesleğe bu yıl girecek olanlar da bu sayıya eklenirse yaklaşık olarak 19.000 öğretmen, kötü bir tuzağa düşürülmektedir.

2. Öğretim hizmetlileri sınıfının bu kesiminde binlerce öğretmen müktesep haklarından daha aşağı derecelere düşürülmek durumu ile karşı karşıya bırakılmaktadır.

Çerkeşte köylü yürüyüşü

Çerkeş Şubemizin ve devrimci gençlerin yardımıyle köylüler düzeni *protesto yürüyüşü* düzenlemişlerdir. Her türlü idarî baskılara rağmen büyük bir köylü kitlesinin katıldığı yürüyüş sonunda Çerkeş'e bağlı köylüler bir bildiri yayınlamışlardır. Bildiriyi sunuyoruz :

ARKADAŞLAR;

Yıllardır toprağı sürer, alın teri döker, bu memleketin insanlarını doyururuz. Asker olur sınırlarda bekler; savaşlarda ölürüz. Memleketin en ağır yükü bizlerin omuzlarındadır.

Peki, bütün bu hizmetlerimize karşılık ne yapılır bizlere? Hükümet kapılarından kovulur, horlanırız. Bizleri daha iyi soysunlar diye banka kredileri ağalara, tefecilere, tüccarlara verilir. Ormanlardan, memleketin kömürlerinden yararlanamayız. Sağlık hizmetleri bizler için değildir. Yetiştirdiğimiz hayvanların etini, yumurtasını ağalar yer. Fennî gübre ve iyi tohumluklar bizlere verilmez. Hayvanlarımızın ıslâhı için baytarlardan yararlanamayız. Kısacası, bizlerden vergi almasını bilen hükümet, bizlere karşı hiçbir görevini yerine getirmez. Yalnız, dört yılda bir bazı politikacılar gelirler ve "Bizim partiye oy verirsen şunu bunu yapacağız ." diye atar tutarlar, İktidara gelince de memleketin zenginliklerini Amerikalı sömürgecilere ucuza satmak ve bizleri daha iyi soyabilmek için kanunlar çıkartırlar.

Artık bütün partilerin bizleri soyan ağaları, tefecileri, tüccarları ve Amerikalıları temsil ettiklerini biliyoruz. Bu partilerden hayır beklemediğimiz için birleştik, köylerimize yakacak odun, kömür ve kullanılacak fennî gübre verilmesi; banka kredilerinin artırılması ve borçlarımızın ertelenmesi; kaza merkezine Sümerbank satış şubesinin açılması ve köylere sağlık hizmetlerinin ulaşması; hayvanlarımızın ıslâhı için tedbirlerin alınması ve okullarımıza parasız odun verilmesi; şehir okullarına olduğu gibi.

Bütün bunlar yapılıncaya ve köylüler gercekten memleketin efendileri oluncaya kadar mücadele edeceğiz.

Kahrolsun bizleri soyan ağalar - tefeciler ve tüccarlar
Kahrolsun Amerikalı sömürgeciler
Yaşasın köylülerin, işçilerin ve bütün emekçilerin hak mücadelesi.

Çerkeş Köylüleri Adına
Tertip Komitesinden
Ali ÖZEL

belge belge belge

Türk Yükseltme Cemiyeti
ARAYIŞ KOLU
970/15 — Ankara, 30.9.1790

Muhterem Kardeşim,

6 Ekim 1970 Salı günü saat 18,30'da yapılacak toplantıya katılmanızı kardeşçe sevgi ve saygılarımla rica ederim.

Özel yetki ile,
Kâtip
Fahri MUSLUOĞLU

GÜNEDEM : Derece - 1
1 — Açılış,
2 — Ziyaretçilerin kabulü,
3 — Bir evvelki toplantı tutanağının okunması,
4 — Güler İliçin, Turhan Türker, Sami Şenses, Kadri Örencik, Nihat Yılmaz, Atilla Taftalı, Mete Güvenç'in Eriştirme merasimlerinin yapılması,
5 — Özürler ve yararlar üzerine görüşme,
6 — Keselerin dolaştırılması,
7 — Kapanış,
8 — Kardeş sofrası,

NOT : Hazina ile intizama geçilmesi önemle rica olunur.

Türkiye'de Masonluk yasaktır. Masonlar Türk Yükseltme Cemiyeti adlı dernekte faaliyet gösterirler. İşte onların gizli bir kongre davetiyesi.

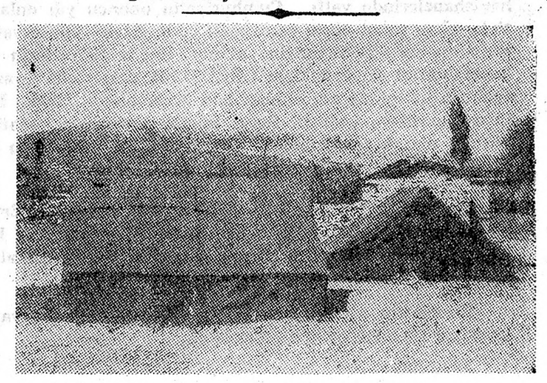

KÜTAHYA'NIN BEZİRGAN KÖYÜ İLKOKULU Öndeki çadırda 60 öğrenci okur. Arkadaki çadır öğretmen evidir.

Devrimci Bir Arkadaşımız Niğde Lisesinden Sürüldü

Nâzım BAYATA

Gün geçmiyor ki devrimci bir öğretmen arkadaşımızın başına bir iş gelmesin. Yurdun dört bir yanında emperyalizme, işbirlikçilerine ve feodal mütegallibeye karşı mücadele veren TÖS'lü öğretmenlerin sürülmesi, meslekten atılması şu yada bu biçimde cezalandırılması devam ediyor.

Niğde lisesi coğrafya öğretmeni Hami Şener arkadaş da geçen hafta Bolvadin lisesine sürüldü. Hami arkadaş, Niğde'de ve civarındaki devrimci eylem ve örgütlenme çalışmalarımızda, en yiğit bir militan olarak çalıştı. Özellikle boykot sırasında, arkadaşlarına yiğitliği ve fedakârlığı ile cesaret verdi. Boykotun, Niğde ve çevresinde, başarıyla yürütlmesine katkıda bulundu. Ulukışla, Bor, Kemerhisar TÖS şubelerinin açılmasında, güçlenmesinde fedakârca çalıştı. Yakın şubelere gidip gelerek, oradaki devrimci öğretmen arkadaşlarla devrimci bağlar kurdu. Öğretmen arkadaşların TÖS'e üye olması için yılmadan çalıştı. Niğde'deki çalışmaları sadece bunlar değildi Hami'nin. Bir yandan öğretmenlerin örgütlenmesine, bilinçlenmesine çalışan Hami, öte yandan öğrencilerin de bilinçlenmesine çaba harcadı. Öğrencilerinin devrimci yayınları okumasını sağladı. Öğrencilerin, okul yemeklerinde kullanılan Amerikan yağını protesto etmelerini sağladı. Niğdede devrimci oyunların temsilini sağladı. TÖS Niğde şubesinin, teorik eğitim çalışmaları yapmasını katkıda bulundu.

Hami arkadaş, bu devrimci eylemleri yüzünden Niğde'deki işbirlikçi uzantılarının ve emir kulu yöneticilerin şikâyeti ile çeşitli kereler soruşturma geçirdi. Hami, boykota katılması yüzünden danıştaydaki davadan beraat kararını aldığı gün, Bolvadin'e sürülme kararını da aldı. Hami'nin sürülmesinde kimlerin baş rolü oynadığını ve kimlerin bunlara alet olduğunu çok iyi biliyoruz. Özellikle Lise müdürü Hüseyin Avni Önal, millî eğiim müdürü Bekir S. Kalaycı, baş rolü oynayanları ilk ikisidir.

Hami arkadaşı Bolvadin'e sürdürenler, yaptıklarına yanlarına kâr kalmıyacaklarını bilsinler. Hami arkadaş hakkkında aleyhte ifade verenler, yarın yakalarına yapışılacağını bilsinler. Hami arkadaşı sürdürenler, onun yerinin boş kalmıyacağını bilsinler. İşbirlikçi bakanlığın üst kademelerine çöreklenmiş olan müfettişler, genel müdürler ve ötekiler, yani kıyım işlemlerinin, sürgün işlemlerinin baş sorumluları, baş onaylayıcıları onlar da yarın, sorumluluklarını hesabını vereceklerini unutmasınlar. Onların uşaklığını ettikleri bu gayri - milli, bu gayri - demokratik iktidar, mutlaka bir gün yıkılacaktır. Hesaplarını bu beyler, bu emir kulları iyi tutusunlar. Bugün sürdükleri genç ve devrimci öğretmenlerin elleri, onların birgün yakalarına yapışacaktır.

Hami arkadaş, yaptığı devrimci eylemin bilincindedir. Başına gelen ve gelebilecek işlerin hesabını önceden yapmıştır. Halkımızın kurtuluş mücadelesi için her şeyi göze almıştır. Gittiği yer, ne kadar karşı - devrimcilerin egemen olduğu bir yer olursa olsun, orada da devrimci mücadelesine inançla devam edecektir. Ve hatta Hami, karşı - devrimcilerin, gericilerin yoğun olduğu bir yere sürüldüğü için memnundur. Oradaki devrimci arkadaşlarına katılacağı için, onları gücünü artıracağı için sevinçlidir. Ve her gerçek devrimci gibi, sürüldüğü için daha da bilinçlenmiştir. Sürüldüğü için davaya da dört elle sarılmıştır.

Devrimci kıyıldıkça, sürüldükçe, hapishanelere atıldıkça, okullardan, fabrikalardan, işlerinden ve işbirlikçilerine, feodal mütegallibeye karşı verdiği ikinci ulusal kurtuluş mücadelesi kıyımlarla, zulümlerle daha da derinlik ve genişlik kazanacaktır. Ve zafer mutlaka işçilerin, köylülerin ve tüm millicilerin olacaktır. Korksun emperyalistler, korksun işbirlikçiler, korksun feodal mütegallibe ve tüm gerici, tutucular.

Türkiye Öğretmenler Sendikası adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü : **Osman K. AKOL**
Teknik Yönetmen : **Mehmet KOÇ**
Haberleşme Adresi : **Gazi Mustafa Kemal Bulvarı Saray Apt. No. 14-1 Yenişehir ANKARA**
Telefon : **17 49 27 — 12 99 46**
Dizgi ve Tertip : **TÖYKO matbaası**
Baskı : **Ulusal Basımevi**